

KAPITOLA 3

Juliet, Benátky, květen 1928

Naštěstí jsem hned v předsíni narazila na majitelku penzionu. Zděšeně rozhodila rukama. „*Cara signorina*. Co se stalo?“

„Spadla jsem do kanálu,“ přiznala jsem.
 „*Dio mio! Subito*. Odložte si ty věci a umyjte se.“ Dostrkala mě do koupelny, napustila vodu do vany a pomohla mi svléknout mokré oblečení. Celou dobu nesouhlasně pomlaskávala. Zvládla mi vysvětlit, že se postará o moje šaty a spodní prádlo. Bleskově je odklidila a přinesla mi osušku a župan. Ležela jsem ve vaně, slastně se vyhřívala v teplé vodě a s úsměvem přemýšlela o Leovi. Celý život jsem snila o tom, jak se zamiluju. Všechna ta léta v dívčí škole, kde nebyl v dohledu jediný kluk. I zahradníkům táhlo na osmdesát. A teď se mi doopravdy přihodilo. Ten úžasný mladý muž chtěl, abychom se znovu sešli. Blaženě jsem vzdychla.

Když jsem se nenápadně vplížila do pokoje, teta seděla a četla. Udiveně na mě pohlédla. „Ty ses koupala? Neslyšela jsem téct vodu.“

„Paní domácí mi napustila dole vanu,“ řekla jsem. „Bohužel jsem měla drobnou nehodu a spadla jsem do kanálu.“

„Juliet! Jednou tě pustím z dohledu a ty se málem utopíš. Co jsi prosím tě vyváděla?“

„Není pravda, že jsem se málem utopila,“ ohradila jsem se, zhluboka se nadechla a připravovala si v duchu další větu. „Chtěla jsem si načrtnout zajímavou střechu. Bohužel jsem se moc naklonila a ztratila rovnováhu. V každém případě mě zachránil jistý velmi laskavý muž a odvezl mě svou lodí domů.“

„Tys dovolila, aby tě odvezl cizí muž?“

„Potřebovala jsem pomoci z vody. Nebyly tam schůdky. A vůbec, bylo to lepší, než kdybych musela jít domů pěšky, celá zmáčená. Vždyť jsem vypadala jako strašák.“

Teta vzdychla. „Hmm, tak snad se nic tak strašného nestalo, i když ten krásný nový skicák jsi asi ve vodě ztratila, vid?“

„Stačila jsem ho vyhodit na břeh.“ Horečně jsem přemýšlela. „Ale, jak říkáš, nic se nestalo. A ten mladík studoval na anglické internátní škole.“

„Vážně? A na které?“

„Na Ampleforthu.“

„Katolická škola,“ ohrnula nos.

„Přesně tak. Je Benátčan, tudíž s největší pravděpodobností katolík. Ale pochází z dobré rodiny. Patří jim palác. A pověděl mi o bienále. Slyšela jsi o něm? Velký festival umění, svoje pavilony tam mají země z celého světa.“

„Moderní umění.“ Opovržlivě se na mě podívala. „Miró, Picasso a všichni ten brak. Doufám, že tě na umělecké škole nic takového učit nebudou. Naplácat barvu na plátno tak jako oni a říkat tomu umění, to by dokázal úplně každý. Lepší obrazy by namaloval i šimpanz.“